

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Formalitetsindsigelsen forkastes i sin helhed.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på undersøgelse af realiteten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at den appellerede kendelse er i strid med artikel 263 TEUF, idet det heri konkluderes, at den foranstaltning, der blev anfægtet i stævningen, ikke har retsvirkninger. En sådan tilsidesættelse skyldes en urigtig fortolkning af artikel 11, stk. 6, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, som yder virksomheder retlig beskyttelse mod parallelle antitrustprocedurer ved Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder. Det anerkendes ikke i den appellerede kendelse, at den omtvistede foranstaltning fratog Amazon denne beskyttelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Appel iværksat den 29. december 2021 af Oriol Junqueras i Vies til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 14. oktober 2021 i sag T-100/20, Junqueras i Vies mod Parlamentet**(Sag C-824/21 P)**

(2022/C 84/43)

*Processprog: spansk***Parter**

Appellant: Oriol Junqueras i Vies (ved abogado M. Marsal i Ferret)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets kendelse (Sjette Afdeling) af 14. oktober 2021 i sag T-100/20 ophæves og tilbagekaldes.
- Det fastslås, at det af appellanten anlagte søgsmål fuldt ud kan antages til realitetsbehandling.
- Proceduren genoptages, således at Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling), når det er fastslået, at sagen kan antages til realitetsbehandling, kan fortsætte med behandlingen af denne.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne vedrørende formalitetsindsigelsen og denne appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender:

For det første: Den appellerede kendelse er i strid med artikel 263 TEUF, for så vidt som den fastslår, at Oriol Junqueras i Vies ikke havde direkte interesse i at få sagen prøvet, idet han ikke var medlem af Europa-Parlamentet på det tidspunkt, hvor søgsmålet blev anlagt. Retten lagde fejlagtigt til grund, at mandatet var fortabt i henhold til den europæiske valgakt (artikel 13), idet afgørelsen fra Kongeriget Spanien er en national afgørelse om manglende valgbarhed på grund af uforenelighed. Da afgørelsen ikke medfører fortabelse af mandatet som omhandlet i artikel 13 i den europæiske valgakt (og ikke er en uforenelighedsgrund, som er tilladt i medfør af artikel 7 i den europæiske valgakt), har Oriol Junqueras i Vies fortsat en faktisk og direkte interesse i at få sagen prøvet. Det gøres desuden gældende, at Rettens kendelse udgør en fejlagtig fortolkning af den nationale afgørelse fra Kongeriget Spanien, for så vidt som det fastslås, at Oriol Junqueras i Vies ikke har direkte interesse i at få sagen prøvet, og at kendelsen er i strid med artikel 263 TEUF.

For det andet: Den appellerede kendelse udgør tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler (artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) samt artikel 6 og 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (herefter »EMRK«) og artikel 263 TEUF. I kendelsen foregribes afgørelserne i (sagerne) C-115/21 (P) og T-24/20 ⁽¹⁾, og det lægges fejlagtigt til grund, at Oriol Junqueras i Vies ikke kan genindtræde som medlem af Europa-Parlamentet som følge af de verserende sager ved Unionens retsinstanser. Det er imidlertid muligt for Oriol Junqueras i Vies at genindtræde som medlem, og han har derfor direkte interesse i at få sagen prøvet.

For det tredje: Den appellerede kendelse udgør tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler (chartrets artikel 47 samt EMRK's artikel 6 og 13) og artikel 263 TEUF. I den appellerede kendelse anses det for hypotetisk, at søgsmålene anlagt ved de nationale retsinstanser og ved Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol, Spanien) kan medføre, at Oriol Junqueras i Vies kan genindtræde som medlem af Europa-Parlamentet, og det lægges derfor i kendelse til grund, at han ikke har en aktuel og direkte interesse i at få sagen prøvet. I kendelsen bortses fra den omstændighed, at det er Tribunal Supremo (øverste domstol), der har bekræftet, at et af de mulige udfald af Oriol Junqueras i Vies' søgsmål er, at han genindtræder som medlem af Europa-Parlamentet, hvorfor det var fejlagtigt i den appellerede kendelse at fastslå, at dette udfald skulle anses for hypotetisk, og Oriol Junqueras i Vies har derfor faktisk og direkte interesse i at få sagen prøvet. På samme måde udgør det en tilsidesættelse af retten til effektiv domstolsbeskyttelse og retten til effektive retsmidler, at Retten ikke samtidig traf afgørelse om formaliteten og afgørelse om sagens realitet, hvilket utvivlsomt er den fremgangsmåde, der bedst sikrer gennemførelsen af de nævnte rettigheder.

For det fjerde: Det fastslås i den appellerede kendelse, at der ikke findes andre grunde, som kan understøtte, at Oriol Junqueras i Vies har interesse i at opnå, at den appellerede kendelse ophæves, også selvom det ikke er muligt at iværksætte gennemførelsesforanstaltninger, hvis kendelsen ophæves. Dette er i strid med artikel 263 TEUF, da disse grunde findes og er blevet gjort gældende. Oriol Junqueras i Vies' repræsentant har under hensyntagen til, at anmodningen om immunitetsbeskyttelse blev fremsat før afsigelsen af den strafferetlige dom og afgørelsen om fortabelse af hans mandat, i det væsentlige gjort gældende, at anerkendelse af Oriol Junqueras i Vies' status som medlem Europa-Parlamentet og behandling af anmodningen om immunitetsbeskyttelsen ville have medført en forpligtelse til (i overensstemmelse med Domstolens dom af 19.12.2019 i sag C-502/19) ⁽²⁾ at udsætte alle søgsmål mod Oriol Junqueras i Vies, og at imødekommelse af hans søgsmål ville have medført, at disse nationale afgørelser var blevet truffet i strid med EU-retten, hvilket er relevant for alle de søgsmål, som Oriol Junqueras i Vies har anlagt ved Unionens retsinstanser, herunder også de søgsmål, som han på et senere tidspunkt måtte anlægge ved Menneskerettighedsdomstolen, hvorfor Oriol Junqueras i Vies har interesse i at få sagen prøvet i medfør af artikel 263 TEUF.

⁽¹⁾ Kendelse af 15.12.2020, Junqueras i Vies mod Parlamentet (T-24/20, EU:T:2020:601)

⁽²⁾ Dom af 19.12.2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115)

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. oktober 2021 — M. X mod Préfet de Saône-et-Loire
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Dijon — Frankrig)**

(Sag C-206/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/44)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. november 2021 — straffesag mod G.B. og R.H.,
procesdeltagere: Procura della Repubblica di Rieti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale
di Rieti — Italien)**

(Sag C-334/21) ⁽¹⁾

(2022/C 84/45)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 2.8.2021.
